

(ч.1 ст.270 КУпАП), а також їхнім адвокатом, іншим фахівцем в галузі права (ч.2 ст.270, ст.271 КУпАП). Це право поширюється і фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності, яких було притягнуто до адміністративної відповідальності, що знайшло підтвердження і судовій практиці (постанова Президії Черкаського обласного суду від 21.04.2000 р. щодо Н. за ст.155¹ КУпАП). ДПА в м. Києві в листі від 23.02.2005 р. №834/8/10-203 звертала увагу, що податкові органи не мають право оскаржити постанову суду про закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення, яка винесена за результатами розгляду протоколу, складеного податковим органом.

Відповідно до ч.2 ст.288 КУпАП скарга подається в орган (посадовій особі), який виніс постанову по справі про адміністративне правопорушення, якщо інше не встановлено законодавством України. Скарга, що надійшла, протягом трьох діб надсилається разом із справою органу (посадовій особі), правомочному її розглядати.

Скаргу на постанову по справі про адміністративне правопорушення відповідно до ст.289 КУпАП може бути подано протягом десяти днів з дня винесення постанови. Цей строк застосовується і в тому випадку, коли постанова про адміністративне правопорушення оскаржувалася до вищестоящого органу (посадовій особі). У цьому разі строк обчислюється з наступного дня після прийняття рішення по скарзі цим органом (посадовою особою) (абз.1 п.4 постанови Пленуму ВСУ «Про практику розгляду судами скарг на постанови у справах про адміністративні правопорушення» від 24.06.1988 р. №6). На постанову по справі про адміністративне правопорушення прокурором може бути внесено подання упродовж 10 днів з дня винесення постанови (ст.290 КУпАП). Слід зауважити, що з 1 грудня 2012 р. відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» від 18.09.2012 р. №5288-VI на постанову по справі про адміністративне правопорушення прокурор протягом 10 днів з дня винесення постанови може внести подання, а не протест, як раніше. Відповідно до п.4 постанови Пленуму ВСУ «Про деякі питання перегляду постанов судів у справах про адміністративні правопорушення» від 05.12.2003 р. №10 суди не вправі відмовити у прийнятті подання прокурора на постанову суду (судді) у справі про адміністративне правопорушення навіть у тому випадку, коли прокурор не брав участі в розгляді останньої.

З 17 листопада 2008 р. відповідно до нової редакції ст.291 КУпАП постанова адміністративного органу (посадовій особі) у справі про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку оскарження (внесення подання прокурора) цієї постанови, за винятком постанов про застосування попередження, а також у випадках накладення штрафу, що стягується на місці вчинення адміністративного правопорушення.

Порядок набрання постановою судді у справі про адміністративне правопорушення законної сили та перегляд цієї постанови з 17 листопада 2009 р. детально регламентовано новою редакцією ст.294 КУпАП.

ПРОБЛЕМИ СПРИЙНЯТТЯ СУСПІЛЬСТВОМ «ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ» В УКРАЇНІ ТА ПРАВО ГРОМАДЯН НА ЇЇ ОТРИМАННЯ

Булик І.Л., викладач кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС

Громадяни України мають рівні права на здобуття професійно-технічної освіти відповідно до своїх здібностей і нахилів. Обмеження допускаються лише за медичними та віковими показниками, а також показниками професійної придатності. Професійно-технічна освіта здобувається громадянами у державних і комунальних професійно-технічних навчальних закладах безоплатно, за рахунок держави.

Треба відзначити, що сучасна система освіти передбачає можливість отримання й фахової підготовки. Проте, передбачаючи наявність такого поняття в зазначеній сфері законодавець не розкриває його змісту.

Разом із тим, відповідно до Сучасного тлумачного словника української мови «фахівець – це той, хто досяг високої майстерності, досконалості у своїй

роботі, творчості. Той, хто зробив якусь заняття своєю професією». Новий український тлумачний словник визначає, що «фахівець, майстер (рос. мастер, англ. master, foreman, expert, нім. Fachmann) – людина, що володіє спеціальними знаннями й навичками в будь-якій галузі, що має спеціальність; людина, що добре знає будь-що, майстер своєї справи».

Можна припустити деяке порівняння, що «фахівець» увесь час намагається бігти в ногу з часом, застосовуючи знання й навички, отримані в цьому ж часі. Він як машина, що відповідає ввічливо й вимозі сучасності. Але як не крути, і яким би не був досконалим цей механізм, він все-таки гвинтик у загальній системі. Фахівець – це вкрай необхідна людина на виробництві, утворенні, спорті, загалом у всіх сферах і галузях, де потрібне конвеєрне застосування знань.

Водночас, професійна підготовка – це здобуття кваліфікації за відповідним напрямом підготовки або спеціальністю.

У свою чергу, спеціаліст – це освітньо-кваліфікаційний рівень фахівця, який на основі кваліфікації бакалавра здобув спеціальні уміння та знання, має певний досвід їх застосування для вирішення складних професійних завдань, передбачених для відповідних посад, у певній галузі народного господарства.

Освітньо-професійна програма підготовки спеціаліста забезпечує одночасне здобуття повної вищої освіти за спеціальністю та кваліфікації спеціаліста на базі відповідної освітньо-професійної програми підготовки бакалавра.

Освітньо-професійна програма підготовки спеціаліста реалізується вищими навчальними закладами III та IV рівнів акредитації.

Особи, які успішно пройшли державну атестацію, отримують документи встановленого зразка про здобуття повної вищої освіти за спеціальністю та кваліфікації спеціаліста.

Таким чином, поняття «фахівець» означає значно більше ніж тільки показник розумового розвитку або приналежність до будь-якої спеціальності. Фахівець завжди знаходиться в колі питань науки та техніки, він уособлює поєднання теоретичної науки з практичною діяльністю у житті.

Проте, не лише професійні знання характеризують спеціаліста у суспільстві. На перший план висувуються його особисті якості, духовність, вміння служити суспільним інтересам. Він завжди серед людей, він взагалі уособлює вищу грамотність країни, її культуру.

В народі ще досі панує думка, що справжній спеціаліст повинен бути особливою людиною, до якої можна звернутися за порадою з будь-якого питання, що він обізнаний не тільки з фаху за дипломом, але й з корисних знань для життя. Фахівець, як носій культури, поєднує в собі історичні здобутки культури людства і науку. Саме цей факт визначав у своїх працях академік В.І.Вернадський і вважав, що саме єдність культури і науки виведе людство на якісно новий рівень розвитку.

В останні роки, на превеликий жаль, психологічна, гуманістична, культурна роль фахівця в умовах панування технократизму значно знижена. Високі стандарти світової та національної науки показують, що однобічне та спеціалізоване знання ніколи не дає істотних життєдайних результатів у праці і житті людини. А за умов сучасного використання високих та небезпечних технологій це може поставити людство на межу життя та існування взагалі.

Підводячи висновок вищевикладеному, вважаємо, що фахівець – це особа, яка має найвищий ступінь професійних знань та вмінь, що отримані в результаті накопичення багаторічного досвіду, навичок, духовного та культурного росту.

Відповідно, фахова підготовка – це багаторічне накопичення особою знань та вмінь, духовного та культурного акумулювання, що в результаті теоретичного та практичного синтезування отримують найвищий ступінь майстерності.

В той же час, професійна підготовка – це отримання особою професійних знань та навичок, які дають можливість особі належним чином проводити певні дії, виконувати роботу або групу робіт.

Професійна підготовка не супроводжується підвищенням освітнього навчального рівня. Професійна підготовка може бути отримана в освітніх установах початкової професійної освіти та інших освітніх установах.

Сьогодні професійна освіта – важливий етап в духовному становленні особистості, в її гармонійному розвитку.

Вважаємо за доцільне ст. 1 Закону України «Про освіту» доповнити абзацами наступного змісту:

«Фахова підготовка – це багаторічне накопичення особою знань та вмінь, духовного та культурного акумулювання, що в результаті теоретичного та практичного синтезування отримують найвищий ступінь майстерності.

Професійна підготовка – це отримання особою професійних знань та навичок, які дають можливість особі належним чином проводити певні дії, виконувати роботу або групу робіт».

ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

Ситніченко О.М., науковий співробітник НДІ з проблем експертно-криміналістичного забезпечення діяльності ОВС ННІПФЕКП НАВС

Основний Закон нашої держави в ст. 3 встановлює, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Крім цього, утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Розділ II Конституції гарантує, що кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля. Одним із найбільш важливих елементів безпечного для життя і здоров'я довкілля виступає саме санітарне та епідемічне благополуччя населення.

На наше переконання, під санітарним та епідемічним благополуччям населення слід розуміти стан здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, при якому показники захворюваності перебувають на усталеному рівні для даної території, умови проживання сприятливі для населення, а параметри факторів середовища життєдіяльності знаходяться в межах, визначених санітарними та протиепідемічними нормами, що досягається в результаті ефективної діяльності системи уповноважених органів публічної адміністрації як загальної, так і спеціальної компетенції, державними та недержавними організаціями та громадянами.

Аналізуючи спеціальний Закон України «Про міліцію», можна стверджувати, що міліція в Україні - державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань. Діяльність із забезпечення проголошених державою гарантій екологічних прав людини міліцією здійснюється як безпосередньо, так і опосередковано. Так, частиною 2 ст. 7 названого передбачено, що для забезпечення громадського порядку на об'єктах і територіях, які мають особливе народногосподарське значення або постраждали від стихійного лиха, екологічного забруднення, катастрофи, МВС України з дозволу Кабінету Міністрів України можуть створюватись спеціальні підрозділи міліції.

Що стосується практики, то прикладом безпосередньої участі в охороні навколишнього середовища може слугувати діяльність із охорони важливих об'єктів природи (водосховищ із питною водою, рибних запасів, тваринного та рослинного світу, музеїв під відкритим небом тощо) на підставі договорів за кошти відомств та організацій або бюджету місцевих рад. Щодо опосередкованого способу природоохоронної діяльності міліції, то він здійснюється шляхом сприяння відповідним державним природоохоронним органам та громадським організаціям.

Розпочинаючи безпосередній розгляд місця ОВС щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, слід зазначити, що з'ясування методів діяльності вказаних органів має на меті більш повне з'ясування змісту вказаної діяльності. Досліджуючи методи державного управління Д.М. Бахрах відзначає, що поняття методу насамперед пов'язане з діяльністю, але не з будь-якою, а з цілеспрямованою. Така діяльність виступає як сукупність прийомів, способів досягнення наміченого результату. Метод